10. „ODPUŠTĚNÍ HŘÍCHŮ“

Odpuštění hříchů…

Přečtěte si následující biblické texty a odhalte, co mají společné.

Po těch slovech Ježíš na apoštoly dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ (Jan 20,22-23)

Tu přistoupil Petr k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmdesátsedmkrát.“ (Mt 18, 21-22)

A to všechno pochází od Boha, který nás se sebou smířil skrze Krista a svěřil nám službu smíření.

(2 Kor, 5,18)

K přemýšlení

Jak prožíváte odpuštění ve vaší rodině?

- Je těžké si navzájem odpustit?
- Je těžké přiznat svoji vinu?
- Je těžké poprosit někoho o odpuštění?
- Proč bychom si měli navzájem odpouštět?
- Je důležité si navzájem odpouštět?
- Co odpuštění přináší?

Návrh aktivity

Připravte si několik menších kousků papíru. Na každý si napište sám za sebe jméno člověka (z rodiny, ze školy, z práce atd.), se kterým máte nějaký problém, je vám nesympatický, s někým jste se nepohodli a nedošlo k usmíření, na někoho se zlobíte, někdo vám ublížil a neomluvil se, nebo naopak jste někomu ublížili vy, někdo něco proti vám má atd. Na jednom lístku bude vždy jen jedno jméno. Ostatní nemusí vědět, koho si napíšete. Tyto lístky dejte do nějaké nádoby (košík, hrníček, miska…) a společně se pomodlete za tyto lidi a vztahy s nimi (aniž byste je museli jmenovat).

Odpuštění můžeme zažít nejen od druhých lidí, ale odpuštění hříchů může každý pokřtěný člověk prožít osobně ve svátosti smíření – ve zpovědi. Jsou mu odpuštěny hříchy, když upřímně uzná, že nejednal správně, a lituje toho.

K přemýšlení

Přečtěte si následující biblický text. Zamyslete se nad otázkami:

- Co měli oba muži, kteří byli ukřižovaní spolu s Ježíšem, společné?
- Proč řekl Ježíš druhému zločinci, že s ním bude v ráji a prvnímu ne? Znamená to, že prvního neměl rád a druhého ano?
- Co je podmínkou pro to, aby člověk mohl žít s Bohem v ráji?

Spolu s Ježíšem byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici a druhý po levici. Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého!“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lk 23,39-43)

BŮH ČLOVĚKA NEODSUZUJE.

BŮH ČLOVĚKA NEUSTÁLE MILUJE.

ALE CO ODSUZUJE, JE ZLO - HŘÍCH.

NA SVĚTĚ NEEXISTUJE ŽÁDNÝ ČLOVĚK,

KTERÉHO BY BŮH NEMILOVAL.

ZÁLEŽÍ NA ČLOVĚKU, ZDA O TUTO

JEHO LÁSKU STOJÍ. .